

Repeat:

~~Anjali A Gautam~~

Dec 13-14

03

Lata Pawar

Proceeding

ISBN No: 978-93-80744-48-3

Gokhale Education Society's
RNC Arts, JDB Commerce & NSC Science College - Nashik Road.

Affiliated to Government of Maharashtra
ISO 9001:2008 Certified
NAAC 'A' Grade 'B' Category

Ph: 0214-2524111
Fax: 0214-2524111
Website: www.gokhaleeducation.com
E-mail: gokhaleeducation@gmail.com

CONFERENCE PROCEEDINGS

E-JOURNAL

Golden Jubilee Celebrations

Two day National Conference on

Contribution of Sant Sahitya (Saint Literature)
to Indian Culture

28th & 29th December, 2013

Conference Director & Editor-in-Chief

Prin. Dr. R M Kulkarni

Convener: Dr. Anjali A Gautam

Coordinator: Dr. Chitra Mhalas

A Two Day National Conference

Session: III

- ❖ Economic Thoughts
- ❖ Traditional of Saint Literature in India
- ❖ The History of Indian and Saint Literature

INDEX

Paper No.	Title of the Paper	Name
1.	बुद्धलक्ष्मणान्नामि संतसाहित्य	डॉ. शशिकांतसाळवे
2.	मुक्तेश्वराचो आरती- (पारंपकदृष्ट्या) विचार	डॉ. श्रीमती. जयश्री पाटणकर
3.	Spiritual Economics of Swami Vivekananda: As a Solution to the Economic Crisis	Dr. Shri. Dilip G. Belgaonkar
4.	संत तुकारामांच्या कवितेतील कालातील प्रस्तुतता	डॉ. लता देशमुख,
5.	Reflection on Saint Kabirdas : A Lover of Indian Culture	Dr. Smt. Garima Yadav
6.	शिबकलीन संतांचे मराठी वाङ्मयातील योगदान	श्री. एम.एल.भुसारे
7.	वारकरी संप्रदायाचा इतिहास आणि संत साहित्य	श्रीमती. लता पवार
8.	संत साहित्यातील महिला संत व त्यांचा साहित्य अविष्कार	श्री. दिवाकर सदाशिव
9.	समर्थ रामदासांच्या धर्म कन्या-कार्य व कर्तृत्व	डॉ. श्रीमती. नीलिमा माधव गाडे
10.	संत वाङ्मयाचो महत्ता	श्रीमती. धवसे कौतमाला लक्ष्मण

वाचकरी संप्रदायाचा इतिहास आणि संत साहित्य

प्रा. मता पवार

के. बी. आर. डी. महिला महाविद्यालय,
नाशिकरोड

साहित्य हे लोखंडाच्या जीवनाच्या अनुभवाशी निगडित असते. साहित्याचे संदर्भ त्या त्या काळातील समाजजीवन, बोलीभाषा, संस्कृती, वाङ्मयपरंपरा या सर्व घटकांमध्ये गुंतलेले असतात. म्हणून साहित्याचा विचार या साहित्यनिर्मितीच्या काळातील समाजजीवनाच्या पार्श्वभूमीवर करावा लागतो.

इ.स. प्रारंभापासून सातवाहन, चाकवंटक, पूर्वचालुक्य, राष्ट्रकुट, उत्तरचालुक्य आणि यादव अशी राजघराणे १४ व्या शतकापर्यंत राज्य करत होती. यादवांपुढे मराठी राज्याचा उत्कर्ष आणि विस्तार झाला. तसे परकीय आक्रमणेही ह्याच राजघराण्याने सोसली. नवव्या शतकाअखेर देवगिरी येथून हे घराणे स्वतंत्र कर्तृत्वाने गाजू लागले. १२ व्या शतकाच्या सतंबर आलेले हे राजे १३ व्या शतकात किर्तीमान झाले आणि १४ व्या शतकाच्या पूर्वार्धातच ही सत्ता नाश पावली. म्हणून १२ ते १३ वे शतक हा यादवांच्या राजघराण्याचा काळ म्हणून ओळखला जातो.

८ व्या व ९ व्या शतकापासून मराठी या देशी भाषेचा प्रारंभ झालेला दिसून येतो. ११ व्या शतकातील मुकुंदराजाचा चिचेंकस्तिधू मराठीतील आद्यग्रंथ मानला जातो. दरम्यान १२ व्या १३ व्या शतकापर्यंत मराठीत फारशी लक्षणीय वाङ्मय निर्मिती झालेली दिसत नाही.

संत साहित्यापूर्वी जे काही लेखन झाले त्या सर्व लेखनांमध्ये शुद्ध वाङ्मयीन प्रेरणा होत्या. काही महत्त्वाकांक्षा आणि व्यक्तिगत यशाच्या अपेक्षा होत्या. संतसाहित्याच्या निर्मितीमध्ये अशा कल्पनाही प्रेरणा दिसून येत नाहीत. मराठी भाषेत उत्तमप्रतीची वाङ्मयनिर्मिती संतसाहित्यापासूनच होत आलेली दिसते. ज्या भागात संप्रदायाचा एक भाग म्हणून संत-साहित्य निर्माण झाले तो संप्रदाय मूळी समाजाच्या परमार्थिक उन्नतिसाठी निर्माण झालेला होता. म्हणून संत साहित्याच्या प्रेरणा व्यापक अशा समाजजीवनात सापडतात.

यादवकाळात वर्ण श्रमाची घट्ट पकड असलेला समाज जातिभेद कटकोरपणे पाळत होता. उच्चवर्णीय शुद्धांना अन्वधाने गुलामगिरीने चांगवत. कोलमडायला आलेली न्यायध्वज्या, आर्थिक अन्नता, सामाजिक चारित्र्याचा न्हास आणि अस्थिरता यामुळे समान एकप्रकारे हलाखीचे जीवन जगत होता. दिलासा देणारे काँग्रेसी नेतृत्व सामाजिक राजकीय स्तरात दिसत नव्हते. अशा परिस्थितीतून समाजाला बाहेर काढण्याची तळमळ संताना लागली त्याकाळी धर्म हे समाजजीवनाचे केंद्रच होते. म्हणून समाजाला धर्माचे खरे स्वरूप दाखवण्यासाठी आणि मानवतेला अनुसरणारी भक्तीच चारित्र्यशुद्धीचे साधन बनवावे असे संताना घाटले. त्याकाळी समाजामध्ये अनेक धर्मपंथ प्रचलित होते. उदा. जैन, शैव, शाक्त, वैष्णव, दत्त, महानुभाव व इ. प्रत्येक संप्रदायाची स्वतंत्र देवते आणि उपासना पद्धती रूढ होत्या. कर्मव्यंदाचे स्तोम मानलेले होतेच. धर्माचे खरे स्वरूप स्पष्ट करण्यासाठी संताना आपले स्वतंत्रपणे शिचार मांडणे धर्म रूढी प्रथांमध्ये नाही की, कर्मठ अज्ञानामध्ये नाही परमेश्वर तकाच असून तो सर्व

~~Nashik UGC~~ ~~अर्थ~~ Dec 13-

05

Proceeds

ISBN No: 978-93-80744-48-3

Gokhale Education Society's
RNC Arts, JDB Commerce & NSC Science College - Nashik Road.

Affiliated to University of Pune
ISO 9001:2008 Certified
NAAC (Autonomous) 'B' Grade

Ph: 020-2412241/2412242
Fax: 020-2412241/2412242
Website: www.gokhaleeducation.org
E-mail: info@rncgokhale.org

CONFERENCE PROCEEDINGS

E-JOURNAL

Golden Jubilee Celebrations
Two day National Conference on

Contribution of Sant Sahitya (Saint Literature)
to Indian Culture

28th & 29th December, 2013

Conference Director & Editor-in-Chief
Prin. Dr. R M Kulkarni

Convener: Dr. Anjali A Gautam

Coordinator: Dr. Chitra Mhalas

संत कबीर के काव्य में नैतिक मूल्य

प्रा. साँ. मीनल बर्वे

बिंदू रामराव देशमुख कला और वाणिज्य महिला महाविद्यालय
नासिकरोड

साहित्य सृजन परिस्थिति-सापेक्ष होता है। यही कारण है कि भिन्न-भिन्न परिस्थितियों में भिन्न-भिन्न प्रकार का साहित्य लिखा जाता रहा है। यदि ऐसा न होता तो निश्चय ही भारतीय साहित्य में इतनी अधिक विविधता न होती। कहने का अभिप्राय यह है कि परिस्थितियाँ जैसे जैसे बदलती हैं, वैसे-वैसे साहित्य में उठाये गये विषयों और स्थापित मूल्यों में भी बदलाव आता है। भक्तिकाल में जब परिस्थितियों ने वीरकाव्यों की माँग की तो वीरकाव्य लिखे गये, भक्तिसाहित्य चाहा तो भक्ति-साहित्य की रचना की गयी।

भक्तिपरक साहित्य की प्रधानता होने के कारण भक्तिकालीन साहित्य भक्तिकाव्य कहलाया। हिंदी साहित्य के भक्तिकाल (१३७५-१७०० वि.) में भक्ति की दो धाराएँ-सगुण और निर्गुण प्रवाहित हुईं। सगुणधारा के अंतर्गत राम-कृष्ण भक्ति शाखाएँ आती हैं, निर्गुण के अंतर्गत संत तथा सूफियों का काव्य। निर्गुण ज्ञानाश्रयी शाखा के कवियों को संत और उनके साहित्य को संत साहित्य कहा गया है। जबकि सूर, तुलसी आदि के साहित्य को भक्ति काव्य कहा जाता है।

संत का अर्थ है "बुद्धिमान", "पवित्रात्मा" और "परोपकारी व्यक्ति"। कबीरदास ने संत का परिचय देते हुए लिखा है:

निरवैरी निहकामता, साईं सेती नेह।

विषयों सँ न्यारा रहै, सन्तन के अंग एह।'२

अर्थात् जिसका कोई वैरी न हो, जो स्वामी(परब्रह्म) से नेह करता है, जो विषयों से मुक्त हो, संत के ये लक्षण होते हैं। अर्थात् निर्गुणोपासकों को संत कहा जाता है जबकि सगुणोपासकों को भक्त। हिंदी साहित्य के संत काव्य में मराठी के संत नामदेव, हिंदी के रामानन्द, कबीर, रैदास, नानक, दादू और सुन्दरदास आदि के काव्य का ग्रहण होता है।

संत काव्य का अध्ययन करने के बाद यह दृष्टिगोचर होता है कि संत काव्य में प्रमुखतः आध्यात्मिक विषयों को अभिव्यक्त किया गया है किन्तु ये आध्यात्मिक विषय कवि की सामाजिक

१८	लीलनिकसहितव्याख्यासाचे स्वरूप व वैशिष्ट्ये	प्रा. देठे मिरा महेश्वराव	८२
१९	साहित्य कृतीच्या माध्यमांतराचे स्वरूप	प्रा. डॉ. शकील अब्दुल शेख	८८
२०	अन्य कांडर यांच्या कवितेतील स्त्री चित्रण	डॉ. उदय जाधव	९१
२१	मराठी भाषेपुढील आव्हाने	प्रा. विकास शंकर पाटील	९७
२२	वै. काकांचे साधनेचे स्वरूप 'सोपान'	प्रा. श्री. दत्तात्रय प्रभाकर जुंझे	१०२
२३	वाचन संस्कृति आणि जागतिकीकरण	प्रा. पवार लता	१११
२४	अर्थाचीन काव्यमय इतिहासाचे अध्ययन : एक दिशा	प्रा. डॉ. सोपान सुरवसे	११५
२५	साठोतरी हिंदी तथा अन्य भारतीय भाषाओं के नाटकों का तुलनात्मक अध्ययन	डॉ. सी. मेहेर एस. आर.	१२६
२६	हिंदी भाषा में फुले-अंबेडकरवादी साहित्य का स्वरूप : संक्षिप्त परिचय	प्रा. चिनींदकुमार खिलामराव आप्पछळ	१३१
२७	नारी : व्युत्पत्तीमूलक अर्थ में	प्रा. डॉ. कदम एस. एस.	१३५
२८	बाल श्रम कि समस्या और प्रभाषी उपाय	प्रा. डॉ. डी. एस. नामूर्ते	१३९
२९	नारी : व्युत्पत्तीमूलक अर्थ में	प्रा. डॉ. कदम एस. एस.	१४२
३०	आपका बंटी उपन्यास में बालमनो वैज्ञानिक विश्लेषण	प्रा. डॉ. उतम जाधव	१४६
३१	श्री लाला शुक्लजी का महाकाव्यात्म उपन्यास - रागदरबारी	निकाळजे भुपेंद्र सनेराव	१४९
३२	व्यावसायिकता एवं हिंदी सिनेमा (धोरेन्द्र अस्थाना के देश निष्काला उपन्यास के विशेष संदर्भ में)	डॉ. मीना खरात	१५१
३३	विष्णु प्रभाकर के नाटक : एक वर्तमान संदर्भ	डॉ. भिर्ना असद बेग	१५५
३४	पसस्मीला फकिर : नान्देव डंसाल	डॉ. सुकुमार भंडारे	१५९
३५	राष्ट्रभाषा हिंदी : कितनी सही ? कितनी प्रेरक?	प्रा. धिरीरे कबुलाल आसाराम	१६३
३६	Optimism- Key to Success	Dr. Archana Bobade	१६७
३७	The God of Small Things : A Study of Women Exploitation	Prof. Kadam Sachin S.	१६९

प्रारंभिक प्रोसिडिंग
2014
13-14

राष्ट्रीय चर्चासत्र

शुक्रवार दि. १४/०३/२०१४ आणि शनिवार दि. १५/०३/२०१४

'बदलती प्रसार माध्यमी आणि साहित्य व्यवहार'

गुरुवर्य मामासाहेब दांडेकर कला, भगवंतराव चाजे
वाणिज्य आणि विज्ञान महाविद्यालय, सिन्नर

ता.सिन्नर, जि. नाशिक - ४२२ १०३. (महाराष्ट्र)

आयोजित आणि

महाविद्यालये आणि विद्यापीठ विकास मंडळ, पुणे विद्यापीठ पुरस्कृत

Seminar
Proceeding

ISSN : 2321 - 0133 (Print)

अनुक्रमिका

1.A	सुभाषचंद्र बोस आणि अहिंसात्मकता- प्रा. श्रीमती विविजेताबाई पवार, सरणीदत्तपीठ, मराठा विद्यापीठ, प्रभाकर समाज, अशिक	07
1.B	संस्कृतभाषा आणि पूजा- प्रा. डॉ. आर. एन. पाटील, प्रवाल, विठ्ठलर मह विद्यालय आणि सर्वसाधारण मुख्य संतोषक	08

Research Article(s) : Impact of Changing Media on Language and Literature... I

2.	बदलती प्रसारमाध्यमे आणि साहित्यव्यवहार- डॉ. वेदना दिजय धिंगळे	09-15
3.	पत्रकारितेतील बदलते प्रवाल- प्रा.बापू डॉ. उज्ज्वला वैज	16-18
4.	मराठी वर्तमानपत्रे आणि मराठी साहित्यकवधार- प्रा. श्रीमती सरोजिनी खैरवार	19-21
5.	प्रसारमाध्यमे : स्वरूप आणि भाषा- डॉ. धिन्ना गहाळकर	22-25
6.	तांत्रिक युगातील बदलते प्रवाल माध्यमे: वर्तमान पत्र- डॉ. भाऊसाहेब गणे	26-29
7.	प्रसारमाध्यमेतील मराठी भाषेचे आजचे स्वरूप आणि बदलता साहित्यव्यवहार- डॉ. मंदाकिनी वाघ- दामाडे	30-33
8.	वृत्तपत्रे आणि भाषा- डॉ. वेदना दिजय धिंगळे	34-37
9.	प्रसारमाध्यमे आणि मराठी भाषा- डॉ. शिवलता एता, धुमळे-गिरी	38-39
10.	वृत्तपत्रे आणि एकशाखाणी- प्रा. के. एम्. लखडे	40-46
11.	तांत्रिक युगातील बदलती प्रसारमाध्यमे- डॉ. दिलीप मुद्दलिक पवार	47-51
12.	प्रसारमाध्यमे आणि साहित्यकवधार- प्रा. बाबासाहेब गोपाळ खैरवार - डॉ. सुरेश विनायक जाधव	52-54
13.	बदलती साधने आणि मराठी साहित्य- प्रा. शशा देवु पाटील	55-57
14.	प्रसारमाध्यमे आणि भाटक- प्रा. ली. वी. राणे	58-63
15.	वर्तमानपत्रांच्या पुरवण्या आणि साहित्य व्यवहार- प्रा. राजेंद्र रामकृष्ण सांगळे	64-66
16.	मराठी वृत्तपत्रांच्या साहित्य व्यवहारातील इंग्लिश शब्दांचे जादोमोह: एक विचार - डॉ. प्रभाकर नरबिकर	67-71
17.	इंटरनेट आणि वृत्तपत्रे मराठी साहित्य- प्रा. प्रकाश शेवडे	71-74
18.	समाजकार्यातील साहित्य लेखकांचे आणि साहित्य व्यवहार- प्रा. सुनिता जगतप	75-77

Continued...

बदलती प्रसार माध्यमे आणि साहित्य व्यवहार

- प्रा. लता दोधू पवार

कॅ. बी. आर. डी. कला व वाणिज्य महाविद्यालय, नाशिकरोड, नाशिक

प्रस्तावना: वेगाने बदलत्या तंत्रज्ञानाबरोबर प्रसारमाध्यमांचे स्वरूपही बदलत आहे. आपल्याकडे सुरुवातीला भटके जीवन जगणारे लोकवस्त्राकर काही प्रमाणात प्रसारमाध्यमांचेच काम करत होते. महानुभवपंथीय श्रीचक्रवर त्यांचे शिष्य आणि चारफटी पंथातील विविध संत यांनी गावोगाव प्रवास करत धर्मप्रसार केले. त्यापूर्वी गौतम बुद्धाच्या शिष्यांनी प्रवास करत देशात व देशबाहेरही धर्मप्रचाराचे कार्य केले. छपाईचा शोध लागल्यावर विचार प्रसाराचे माध्यम म्हणून वर्तमानपत्र कार्य करू लागले. रेडिओचा शोध लागल्यावर श्राव्य स्वरूपात विचारांची देवाणघेवाण सुरू झाली आणि ज्ञान प्रसाराला नुरुवात झाली. जसजसे तंत्रज्ञान प्रगत होत गेले तसतसे प्रसारमाध्यमांचे स्वरूप बदलत गेले ते पूर्वापेक्षा अधिक वेगवान आणि अधिक सुलभ होत गेले. त्यामुळे ज्ञानप्रसाराच्या क्षेत्रात साहित्यव्यवहाराचे स्वरूप बदलले. सुरुवातीला भूर्जपत्र, हास्यपट, शिलालेख, कोरीवलेख अशा माध्यमातून साहित्याचे अंतन केलेले दिसून येते. साहित्य टिकविण्यासाठी आता नव्या डिजिटल तंत्रज्ञानाचा उपयोग केला जात आहे. मराठी साहित्य व्यवहारात या बदलत्या प्रसारमाध्यमांची भूमिका पाहू या.

वर्तमानपर्यंतून साहित्य संमेलनांचा संचित्र वृत्तांत, अग्रलेख, स्फूटलेख, पुस्तक परीक्षणे प्रकाशित केले जाते. साहित्यिकांच्या मुलाखती, पुरवणीमध्ये कथा-कविता छापून येतात. आकारवाणीवरून गजलेल्या पुस्तकांचे अभिवाचन केले जाते. त्यात 'कोसल' (भालचंद्र नेमाडे), 'जेहाड' (सुरेखा शाह), 'मृत्यूजय' (शिवाजी सावंत), 'पाणीपत्र', 'झाडाझडती' (विश्वास पाटील), 'आई ममजून घेताना' (उतम कांबळे), 'आश्रम नावाचं घर' (अचला जोशी), 'धग' (उदय शेळके), 'गरुडझेन' (भरत आंधळे) अशा कितीतरी पुस्तकांचे अभिवाचन केले गेले आहे. त्यामुळे निरक्षर लोकांनाही या साहित्याचा आस्वाद घेता येतो. नभोवाणीवरून काव्यगायन, नभोनाट्य, रूपक, साहित्यिकांच्या मुलाखती, पुस्तक परीक्षणे असे साहित्यव्यवहारत्मक कार्यक्रम सादर होतच असतात.

नेहेल परितोषेकृविजेत्या शासनांच्या त्यांच्या आत्मचरित्रात्मक विस्तृत मुलाखतीचे वृत्तांकन केले गेले या आंगात डॉ. मातेलकर, डॉ. गोवर्धकर, डॉ. जयंत नारळीकर, डॉ. शर्मा, डॉ. माधव गाडगीळ इत्यादींच्या विस्तृत मुलाखती ऐकाविल्या गेल्या. शासनाच्या जलस्वरूप्य, स्वच्छता अभियान उपक्रमांचे नाटकीकरण, महिला दिन, विज्ञान दिन, बालदिन अशा विविध दिनांनिमित्त रूपक ऐकवले जातात.

दूरदर्शन: दूरदर्शनवरून प्रत्यक्ष साहित्य आणि साहित्यिक साहित्य संमेलनांच्या प्रत्यक्ष चित्रिकरणातून पहायला मिळतात. 'मालगुडी डेज'सारख्या मालिकांच्या रूपातून कार्यक्रमांचा चित्ररूप करून दाखवल्या जातात. अनेक साहित्यिकांच्या पुस्तकांवर चित्रपट निवालेले आहेत. कादंबऱ्यांचे संवादरूप लेखन करून त्यावरून नाटक, चित्रपट बनवले जातात. 'रामायण', 'महाभारत'सारखे ग्रंथ जे सामान्य माणसांच्या वाचनात येत नाहीत निरक्षर माणसांना वाचणे शक्य नाही; ते प्रत्यक्ष चित्रसंवाद रूपात पाहता येतात.

ई-पुस्तकांची निर्मिती: मराठी भाषा विभागाच्यावतीने आता विविध प्रकाशनांच्या सूमारे पाचशे पुस्तकांचे ई-पुस्तकात प्रकाशन करण्याचा निर्णय घेण्यात आला. त्यात भाषा संचालनालयाची सत्तेचाळीस प्रकाशने, महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळाची चारशे चरित्राळीस प्रकाशने आणि राज्य विकास संस्थेची नऊ प्रकाशने आहेत. मराठी विश्वकोशाचे खंड १ ते १७ सीडी स्वरूपात उपलब्ध करून देण्यात आले आहेत.

श्राव्य पुस्तके: राज्य मराठी विकास संस्थेमार्फत काही निवडक उत्तम दर्जा असलेल्या साहित्यावर श्राव्य पुस्तके, (Listening books) तयार करण्यात येत आहेत. पैकी श्रीरामर्थ 'दासबोध', यशवंतराव चव्हाण यांचे आत्मचरित्र 'कृष्णाकाठ', कवी कुसुमाग्रजांचे काव्यसंग्रह 'प्रवासी पक्षी', 'रसयात्रा', विं. दा. करंदीकर यांचे